

Publicatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 186

45e jaargang

6 augustus 2002

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Commissie	
2002/C 186/01	Wisselkoersen van de euro	1
2002/C 186/02	Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag (Gevalen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt)	2
2002/C 186/03	Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag (Gevalen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt) ⁽¹⁾	3
2002/C 186/04	Steunmaatregelen van de Staten — Griekenland — Steunmaatregel C 40/2002 (ex N 513/01) — Steun aan Hellenic Shipyards — Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken ⁽¹⁾	5
2002/C 186/05	Bekendmaking van een registratieaanvraag in de zin van artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen	12
2002/C 186/06	Inleiding van een procedure voor een tussentijdse herziening van de antidumpingmaatregelen die van toepassing zijn op bepaalde elektroplaten met georiënteerde korrel uit Rusland (<i>Deze tekst annuleert en vervangt de tekst gepubliceerd in Publicatieblad C 182 van 31 juli 2002, bladzijde 5</i>)	15
2002/C 186/07	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak COMP/M.2863 — Morgan Stanley/Olivetti/Telecom Italia/Tiglio) ⁽¹⁾	17
2002/C 186/08	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak COMP/M.2913 — Groupama Seguros y Reaseguros/Plus Ultra Seguros y Reaseguros) — Zaak die in aanmerking kan komen voor een vereenvoudigde procedure ⁽¹⁾	18
	Europese Investeringsbank	
2002/C 186/09	Raad van Gouverneurs — Verslag van het tijdens de jaarvergadering van 4 juni 2002 genomen besluit — Verhoging van het kapitaal van de Bank	19

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾

5 augustus 2002

(2002/C 186/01)

1 euro =

Munteenheid		Koers	Munteenheid		Koers
USD	US-dollar	0,9836	LVL	Letlandse lat	0,5918
JPY	Japanse yen	117,1	MTL	Maltese lira	0,4139
DKK	Deense kroon	7,4297	PLN	Poolse zloty	4,1095
GBP	Pond sterling	0,6297	ROL	Roemeense leu	32435
SEK	Zweedse kroon	9,4471	SIT	Sloveense tolar	227,0077
CHF	Zwitserse frank	1,4543	SKK	Slovaakse koruna	44,424
ISK	IJslandse kroon	84,01	TRL	Turkse lira	1608000
NOK	Noorse kroon	7,528	AUD	Australische dollar	1,8327
BGN	Bulgaarse lev	1,9462	CAD	Canadese dollar	1,5606
CYP	Cypriotische pond	0,57389	HKD	Hongkongse dollar	7,672
CZK	Tsjechische koruna	30,493	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	2,1295
EEK	Estlandse kroon	15,6466	SGD	Singaporese dollar	1,727
HUF	Hongaarse forint	245,05	KRW	Zuid-Koreaanse won	1172,94
LTL	Litouwse litas	3,4522	ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	10,286

⁽¹⁾ Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekosten.

Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag

(Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt)

(2002/C 186/02)

Datum waarop het besluit is genomen: 2.7.2002

Lidstaat: Duitsland (Beieren)

Nummer van de steunmaatregel: N 57/02

Benaming: Verkoopbevordering voor wijn in Beieren

Doelstelling: Consumenten in andere lidstaten met kwaliteitswijnen uit Beieren vertrouwd te maken en tegelijk bij te dragen tot de ontwikkeling van de Beierse wijnsector en wijnbouwbedrijven

Rechtsgrond: Bayerisches Weinabsatzförderungsgesetz und Ausführungsverordnung zum Bayerischen Weinabsatzförderungsgesetz

Begrotingsmiddelen: Gemiddeld 1 miljoen EUR per jaar

Steunintensiteit of steunbedrag: Maximum 100 %

Looptijd: Onbepaald

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Datum waarop het besluit is genomen: 3.7.2002

Lidstaat: Frankrijk

Nummer van de steunmaatregel: N 790/01

Benaming: Contracten Plan Staat-regio's. Zuivelproductie in berggebieden

Doelstelling: Instandhouding van de zuivelfabrieken en diversificatie van landbouwproducten met betere afzetmogelijkheden in die gebieden

Begrotingsmiddelen: 1 265 000 EUR per jaar

Steunintensiteit of steunbedrag: Variabel

Looptijd: Tot en met 2006

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Datum waarop het besluit is genomen: 3.7.2002

Lidstaat: Zweden

Nummer van de steunmaatregel: N 77/02

Benaming: Steun voor de biologische landbouw

Doelstelling: De verkoop en consumptie van producten uit de biologische landbouw die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2092/91 zijn geproduceerd bevorderen

Rechtsgrond: Begrotingswet 2002 die door het Zweedse parlement moet worden vastgesteld

Begrotingsmiddelen: Maximaal 20 miljoen SEK (ongeveer 2 166 495 EUR), gefinancierd uit de nationale middelen

Steunintensiteit of steunbedrag: Varieert

Looptijd: Eén jaar

Datum waarop het besluit is genomen: 3.7.2002

Lidstaat: Frankrijk

Nummer van de steunmaatregel: N 796/01

Benaming: Steun voor de verbetering van de kwaliteit van melk en zuivelproducten

Doelstelling: Verbetering van de algemene kwaliteit van melk en zuivelproducten, d.w.z. van de gezondheidsaspecten, de gebruikte technologie en de organoleptische kenmerken

Begrotingsmiddelen: 2,02 miljoen EUR voor 2001

Steunintensiteit of steunbedrag: 100 % van de verrichte uitgaven

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Datum waarop het besluit is genomen: 2.7.2002

Lidstaat: Nederland

Nummer van de steunmaatregel: N 857/01

Benaming: Verordening van het Productschap Tuinbouw van 27 november 2001

Doelstelling: Afvalbeperking in de wijnsector

Rechtsgrond: Verordening van het Productschap Tuinbouw van 27 november 2001, houdende vaststelling bestemmingsheffing ten behoeve van de vruchtenwijnhandel in Nederland voor het jaar 2002

Begrotingsmiddelen: 6 300 EUR

Steunintensiteit of steunbedrag: Deze maatregel is geen steunmaatregel

Looptijd: 2002

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag

(Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt)

(2002/C 186/03)

(Voor de EER relevante tekst)

Datum waarop het besluit is genomen: 3.7.2002

Lidstaat: Nederland

Nummer van de steunmaatregel: N 117/02

Benaming: Parafiscale heffing ten gunste van het onderzoekfonds voor de sector kleinhandel in visserijproducten voor het jaar 2002

Doelstelling: Financiering van de activiteiten van het onderzoekfonds voor de sector kleinhandel in visserijproducten voor het jaar 2002

Rechtsgrond:

— Instellingsverordening Productschap Vis

— Wet op de bedrijfsorganisatie

— Verordening (EG) nr. 2792/1999 van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector

Begrotingsmiddelen: 24 800 EUR

Steunintensiteit of steunbedrag: Binnen de grenzen die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2792/1999 van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector, en bij de Kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling (PB C 45 van 17.12.1996, blz. 6 en PB C 48 van 13.2.1998, blz. 2)

Looptijd: Een jaar (2002)

Andere inlichtingen: Jaarverslag

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Datum waarop het besluit is genomen: 2.7.2002

Lidstaat: Frankrijk (Corsica)

Nummer van de steunmaatregel: N 781/01

Benaming: Toekenning van individuele sociale steun krachtens artikel 87, lid 2, van het Verdrag

Doelstelling: Verlenen van individuele sociale steun voor de scheepvaartdienst met Corsica om een bijdrage te leveren aan de ontsluiting en de economische ontwikkeling van Corsica

Rechtsgrond: Délibération n° 2000/158 du 24 novembre 2000 et délibération n° 2001/02 du 1er février 2001 de l'assemblée territoriale de Corse

Begrotingsmiddelen: De jaarlijkse kosten voor de verlening van de individuele sociale steun worden geschat op 1,52 miljoen EUR

Steunintensiteit of steunbedrag: Compensatie voor goedkopere tickets

Looptijd: Een jaar, te verlengen

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aims

Datum waarop het besluit is genomen: 10.4.2002

Lidstaat: Spanje (Autonome regio Cantabrië)

Nummer van de steunmaatregel: N 8/02

Benaming: Steun voor de herindustrialisatie en organisatie van ondernemingen — Cantabrië

Doelstelling: Reddings- en herstructureringssteun

Rechtsgrond: Proyecto de Decreto por el que se regula el Fondo de Ayudas a la Reindustrialización y Organización (FARO)

Begrotingsmiddelen: Van 600 000 EUR (2002) tot 2,4 miljoen EUR (2006)

Looptijd: 2002-2006

Andere inlichtingen: Jaarlijks verslag

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aims

Datum waarop het besluit is genomen: 3.7.2002

Lidstaat: Nederland

Nummer van de steunmaatregel: N 92/02

Benaming: Parafiscale heffingen ten gunste van het onderzoeksfonds voor de aanvoersektor visserij voor het jaar 2002

Doelstelling: Financiering van de activiteiten van het onderzoeksfonds voor de aanvoersektor visserij voor het jaar 2002

Rechtsgrond:

— Instellingsverordening Productschap Vis

— Wet op de bedrijfsorganisatie

— Richtsnoeren voor het onderzoek van de steunmaatregelen van de staten in de visserij- en aquacultuursector (PB C 19 van 20.1.2001, blz. 7)

Begrotingsmiddelen: 368 000 EUR

Steunintensiteit of steunbedrag: Binnen de grenzen die zijn vastgesteld in de communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling (PB C 45 van 17.12.1996, blz. 6, en PB C 48 van 13.2.1998, blz. 2)

Looptijd: Het jaar 2002

Andere inlichtingen: Jaarverslag

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrapt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aims

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN — GRIEKENLAND

Steunmaatregel C 40/2002 (ex N 513/01) — Steun aan Hellenic Shipyards

Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken

(2002/C 186/04)

(Voor de EER relevante tekst)

De Commissie heeft Griekenland bij schrijven van 5 juni 2002, dat na deze samenvatting in de authentieke taal is weergegeven, in kennis gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de bovengenoemde steunmaatregel.

Belanghebbenden kunnen hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel ten aanzien waarvan de Commissie de procedure inleidt, maken door deze binnen één maand vanaf de datum van deze bekendmaking te zenden aan:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie Overheidssteun
B-1040 Brussel
Fax (32-2) 296 12 42.

Deze opmerkingen zullen ter kennis van Griekenland worden gebracht. Een belanghebbende die opmerkingen maakt, kan, met opgave van redenen, schriftelijk verzoeken om vertrouwelijke behandeling van zijn identiteit.

SAMENVATTING

Bij schrijven van 16 juli 2001 stelde Griekenland de Commissie, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1540/98 van de Raad ⁽¹⁾ (hierna „Scheepsbouwverordening”) in kennis van een aantal steunmaatregelen die het voornemens was te verlenen aan Hellenic Shipyards (HSY).

HSY bouwt zeewaardige militaire en civiele schepen, heeft circa 1 930 werknemers en houdt zich eveneens bezig met de reparatie van militaire en civiele schepen. De onderneming is eigendom van de Griekse bank voor industriële ontwikkeling (51 %) en de werknemers (49 %).

HSY heeft een scheepsbouwcapaciteit van [...] (*) BRT. De onderneming heeft de afgelopen vijf jaar geen enkel civiel schip gebouwd maar heeft twee veerboten van elk 18 000 BRT in aanbouw.

De aangemelde maatregelen betreffen steun aan Hellenic Shipyards Co. op basis van wet 2941/2001 (hierna de „wet”), en omvatten stimulerende maatregelen om de werknemers aan te moedigen vrijwillig ontslag te nemen, een gedeeltelijke overname van de pensioenkosten van HSY door de overheid als mede belastingvoordelen in verband met vroegere verliezen van HSY.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1540/98 van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw (PB L 202 van 18.7.1998, blz. 1).

(*) Zakengeheim.

De Commissie stelt vast dat Hellenic Shipyards schepen bouwt die onder de scheepsbouwverordening vallen en dat derhalve die verordening op de onderneming van toepassing is. De Commissie moet de maatregelen in het licht van de scheepsbouwverordening beoordelen en onderzoeken of zij de mededinging in de civiele scheepsbouw en de civiele scheepsreparatie vervalsen of dreigen te vervalsen. Zoals hierboven is opgemerkt betreffen de scheepsbouwactiviteiten van Hellenic Shipyards voor 75 % militaire activiteiten welke niet onder het toepassingsgebied van de scheepsbouwverordening vallen.

De maatregelen om werknemers aan te moedigen de onderneming vrijwillig te verlaten (paragraaf 3 en 4 van de wet) omvatten een maandelijks werkloosheidsuitkering naast een eenmalige vergoeding voor een aantal verschillende werknemers. Verwacht wordt dat circa 800 werknemers van deze maatregelen gebruik zullen maken. De totale kosten van alle bovengenoemde maatregelen die ten laste van de Griekse overheid komen worden geraamd op circa 118 miljoen EUR. Hiervan is volgens Griekenland 75 % bestemd voor werknemers in de militaire scheepsbouw.

Op het eerste gezicht moeten alle uitkeringen aan werknemers die HSY vrijwillig verlaten als voordeel voor de onderneming, en derhalve als staatssteun worden beschouwd. De 118 miljoen EUR die deze maatregelen de Griekse overheid kosten, kunnen als staatssteun worden beschouwd. Zoals hierboven is opgemerkt heeft 75 % van deze kosten betrekking op de militaire afdeling van HSY, en belooft het steunbedrag voor deze maatregel dat onder de scheepsbouwverordening valt 25 % van dit bedrag, ofwel 29,5 miljoen EUR.

De tweede vraag is of de steun van 29,5 miljoen EUR verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. Volgens artikel 4, lid 1, van de scheepsbouwverordening kunnen steunmaatregelen ter bestrijding van de normale kosten van het geheel of gedeeltelijk sluiten van scheepsbouw-, scheepsverbouwings- of scheepsreparatiewerven als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd, mits de uit dergelijke steunmaatregelen voortvloeiende capaciteitsvermindering reëel en onomkeerbaar is.

Wat de capaciteitsreductie betreft die overeenkomstig de overige bepalingen van artikel 4 als tegenprestatie voor de steun wordt verlangd, heeft Griekenland toegezegd dat de werf haar jaarlijkse scheepsreparatiecapaciteit in de komende tien jaar zal terugbrengen tot [...] manuren (zowel werknemers van HSY zelf als werknemers van toeleveringsbedrijven) per jaar. Overeenkomstig de door de Griekse autoriteiten verstrekte inlichtingen zou dit een vermindering betekenen van 42 % ten opzichte van het gemiddelde niveau van de scheepsreparatieactiviteiten gedurende de afgelopen vijf jaar van [...] manuren per jaar. Bovendien heeft de Griekse regering, om alle eventuele misbruik van steun (wet 2941/2001) door een verschuiving van productiecapaciteit van scheepsreparatie naar scheepsbouw uit te sluiten, toegezegd dat HSY de productiecapaciteit in de civiele scheepsbouwsector in de eerstkomende tien jaar niet zal verhogen. De capaciteitsverminderingen kunnen als een toereikende compensatie voor de betrokken steun worden beschouwd.

Volgens het Griekse recht krijgt een persoon die met pensioen gaat een eenmalige uitkering. Volgens artikel 5, lid 2, van de wet dekt de staat het gedeelte van deze kosten dat evenredig is met het aantal jaren dat de werknemer bij Hellenic shipyards heeft gewerkt voordat de werf werd verkocht ten opzichte van het aantal daarna gewerkte jaren. Als gevolg van deze bepaling wordt een gedeelte van de eenmalige uitkering door de overheid betaald tot 2035, wanneer de laatste werknemers die thans bij de werf in dienst zijn, met pensioen gaan.

Griekenland raamt de kosten van deze maatregel op ten hoogste circa 7 miljoen EUR, maar aangezien sommige werknemers niet tot hun pensioen bij de werf zullen blijven zullen de kosten wellicht circa 4 miljoen EUR bedragen. Hiervan is 75 % bestemd voor werknemers in de militaire scheepsbouw. Dit betekent dat het door Griekenland geraamde bedrag van steun aan de civiele scheepsbouw circa 1 miljoen EUR belooft.

De Commissie beschouwt deze steun als bedrijfssteun. Volgens de scheepsbouwverordening wordt dergelijke steun niet als verenigbaar beschouwd. De Commissie betwijfelt daarom of de steun verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 6, lid 4, van de betrokken wet bepaalt dat de onderneming een gedeelte van haar belastingvrije reserves in aandelenkapitaal kan omzetten zonder de wettelijk verschuldigde belasting van 10 % te voldoen, indien deze reserves dienen ter compensatie van verliezen van voorgaande jaren. Het totale bedrag van de desbetreffende reserves zou circa 112 miljoen EUR bedragen, zodat het steunbedrag kan worden geraamd op circa 11,2 miljoen EUR.

Griekenland is van oordeel dat de belastingvrijstelling voor een gedeelte van de reserves van HSY (circa 43 miljoen EUR) geen voordeel oplevert dat gelijk is aan 10 % van de afgeschreven bedragen omdat dit bedrag overeenkomstig de toen vigerende wetgeving en een beschikking van de Commissie van 1997 waarbij de schuldafschrijving werd toegestaan, vóór 1997 had kunnen worden afgeschreven.

De Commissie concludeert op basis van de beschikbare informatie dat deze belastingvrijstelling als nieuwe staatssteun moet worden beschouwd. De scheepsbouwverordening staat dergelijke steun niet toe, en de Commissie betwijfelt dan ook of deze steun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd.

Wat de andere helft van de „belastingvrije reserves” betreft, ten bedrage van circa 39 miljoen EUR, en de dienovereenkomstige belastingvrijstelling van 3,9 miljoen EUR lijkt eveneens nieuwe steun te zijn, en om dezelfde redenen als hierboven betwijfelt de Commissie of deze met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is.

Wat de buitengewone reserves van 3,4 miljoen EUR betreft is de Commissie van oordeel dat de verrekening van dit bedrag met verliezen uit het verleden overeenkomstig de normale belastingvoorschriften met 10 % zou moeten worden belast. De belastingvrijstelling ten aanzien van de buitengewone reserves ter waarde van 340 000 EUR lijkt derhalve eveneens nieuwe steun te zijn en de Commissie betwijfelt dan ook, om dezelfde redenen als hierboven uiteengezet, of deze steun met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is.

Het „bedrag ter verhoging van het aandelenkapitaal” van 25,6 miljoen EUR stemt volgens Griekenland overeen met het bedrag dat de Griekse overheid heeft betaald om HSY te compenseren voor de kosten van de inkrimping van het personeel met circa 1 000 werknemers tussen 1996 en 1997. Volgens Griekenland dient dit bedrag niet te worden belast wanneer het met oude verliezen wordt verrekend.

De Commissie merkt op dat zij nooit goedkeuring heeft verleend voor de betaling van het desbetreffende bedrag door Griekenland aan HSY. Daarom betwijfelt zij of het steunbedrag van 2,56 miljoen EUR in de vorm van een belastingvrijstelling voor de verrekening van een bedrag van 25,6 miljoen EUR in verband met verliezen uit het verleden verenigbaar kan zijn met de gemeenschappelijke markt.

Op 23 mei 2002 ontving de Commissie een klacht volgens welke aan Hellenic Shipyards staatssteun zou zijn of zou worden verleend. Deze klacht had deels betrekking op aspecten van de onderhavige zaak.

De Commissie heeft de argumenten die in de klacht naar voren worden gebracht met betrekking tot de steun bij gedeeltelijke sluiting die de Commissie bij de onderhavige beschikking heeft besloten goed te keuren, nauwgezet onderzocht, en is tot de conclusie gekomen dat de inlichtingen die door de klager zijn verstrekt de goedkeuring van deze steun niet in de weg staan.

De Commissie is van oordeel dat de capaciteitsvermindering voor scheepsreparatie naar behoren tot stand wordt gebracht met de reductie van het aantal manuren in deze activiteit op basis van het gemiddelde niveau over de afgelopen vijf jaar. De Commissie wijst er tevens op dat volgens de Griekse autoriteiten 75 % van de arbeidskrachten die door de gedeeltelijke sluiting getroffen worden, tot de militaire afdeling van Hellenic Shipyards behoren. Met deze beschikking wordt niet vooruitgelopen op het resultaat van een eventueel ander onderzoek dat de Commissie naar aanleiding van de klacht zou willen instellen.

In het licht van het voorafgaande heeft de Commissie daarom besloten dat het steunbedrag van 29,5 miljoen EUR om werknemers die in de civiele scheepsbouw werkzaam zijn aan te moedigen Hellenic Shipyards Co. vrijwillig te verlaten, voldoet aan de voorwaarden van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1540/98 van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw, en derhalve verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

Daarnaast heeft de Commissie, in het licht van de voornoemde overwegingen, besloten de procedure van artikel 88, lid 2 van het EG-Verdrag in te leiden overeenkomstig de artikelen 6 en 16 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad ten aanzien van de maatregelen waarbij Hellenic Shipyards Co. wordt vrijgesteld van belastingen voor een waarde van 11,2 miljoen EUR met betrekking tot reserves en waarbij de overheid bepaalde toekomstige pensioenkosten met een waarde van 1 miljoen EUR voor werknemers in de civiele scheepsbouw op zich neemt. De Commissie betwijfelt of deze maatregelen, die staatssteun vormen, verenigbaar zijn met de scheepsbouwverordening en derhalve met de gemeenschappelijke markt.

TEKST VAN DE BRIEF

„Η Επιτροπή έχει την τιμή να πληροφορήσει την Ελλάδα ότι, αφού εξέτασε τις πληροφορίες που υπέβαλαν οι αρχές της χώρας σας σχετικά με την προαναφερόμενη κρατική ενίσχυση, αποφάσισε να μην εγείρει αντιρρήσεις για τα μέτρα ενίσχυσης που συνιστούν οι διατάξεις περί εθελουσίας αποχώρησης των εργαζομένων από τα Ελληνικά Ναυπηγεία, καθότι έκρινε ότι η ενίσχυση είναι συμβιβάσιμη με τη συνθήκη ΕΚ, και να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ για τα μέτρα με τα οποία το ελληνικό δημόσιο αναλαμβάνει εν μέρει την κάλυψη των συνταξιοδοτικών δαπανών που θα καταβάλλει στο μέλλον η εταιρεία, και για τα μέτρα με τα οποία τα Ελληνικά Ναυπηγεία απαλλάσσονται από ορισμένες φορολογικές τους υποχρεώσεις.

I. Η διαδικασία:

1. Μετά από δημοσιεύματα στον τύπο σύμφωνα με τα οποία η ελληνική κυβέρνηση επέτρεψε τη χορήγηση ενίσχυσης και εγγύησης προκειμένου να διευκολυνθεί η αναδιάρθρωση και η ιδιωτικοποίηση του μεγαλύτερου ναυπηγείου της Ελλάδας, της εταιρείας «Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ» (εφεξής «Ελληνικά Ναυπηγεία»), η Επιτροπή ζήτησε από την Ελλάδα διευκρινίσεις στις 23 Μαρτίου 2001.

2. Στην απάντησή της με ημερομηνία 7 Μαΐου 2001 η Ελλάδα ενημέρωσε την Επιτροπή ότι η εγγύηση δεν είχε χορηγηθεί. Επιπλέον, οι ελληνικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι σχεδίαζαν να λάβουν ορισμένα μέτρα για να ενθαρρύνουν την εθελούσια αποχώρηση εργαζομένων από την εταιρεία, σε περίπτωση πώλησης της τελευταίας σε ιδιώτες επενδυτές.
3. Με επιστολή της 16ης Ιουλίου 2001 η Ελλάδα ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με την πρόθεσή της να εφαρμόσει ορισμένα μέτρα για τα Ελληνικά Ναυπηγεία, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν είχε αντιδράσει εντός της οριζόμενης για το σκοπό αυτό περιόδου των δύο μηνών.
4. Η Επιτροπή ενημέρωσε την Ελλάδα με επιστολή της 25ης Ιουλίου 2001 ότι δεν μπορούσε να αποδεχτεί την επιστολή της 16ης Ιουλίου 2001 ως εκ των προτέρων ειδοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 6 του κανονισμού 659/1999. Υπογράμμισε επίσης ότι η επιστολή της 7ης Μαΐου 2001 δεν μπορούσε να θεωρηθεί κοινοποίηση επειδή δεν περιείχε τα ελάχιστα απαιτούμενα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει μια κοινοποίηση.
5. Ωστόσο, η Επιτροπή καταχώρησε την επιστολή της 16ης Ιουλίου 2001 ως κοινοποίηση. Με επιστολή της 4ης Σεπτεμβρίου 2001 η Επιτροπή έθεσε περαιτέρω ερωτήματα. Σε απαντητική επιστολή που απέστειλαν οι ελληνικές αρχές στις 12 Οκτωβρίου 2001 επιμένουν ότι αν και θεωρούν τα μέτρα ως εγκεκριμένα από την Επιτροπή, επιθυμούν να συνεργασθούν και ως εκ τούτου απαντούν στα ανωτέρω ερωτήματα της Επιτροπής.
6. Η Επιτροπή έθεσε περαιτέρω ερωτήματα με επιστολές της 7ης Δεκεμβρίου 2001, της 19ης Φεβρουαρίου 2002 και της 7ης Μαΐου 2002. Η Ελλάδα απάντησε με επιστολές της 11ης Ιανουαρίου 2002, της 12ης Μαρτίου 2002, και της 8ης Μαΐου 2002. Η προθεσμία για λήψη απόφασης εκ μέρους της Επιτροπής είναι η 14η Ιουλίου 2002.

II. Δικαιούχος της ενίσχυσης

7. Δικαιούχος της ενίσχυσης είναι τα Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ. Η εταιρεία είναι εγκατεστημένη στο Σκαραμαγκά Αττικής, περιοχή ενισχυόμενη κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ. Τα Ελληνικά Ναυπηγεία κατασκευάζουν πολεμικά, επιβατηγά και άλλους τύπους εμπορικών ποντοπόρων πλοίων, απασχολούν περίπου 1 930 εργαζόμενους και δραστηριοποιούνται επίσης στον τομέα της επισκευής των παραπάνω τύπων πλοίων. Το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας κατέχει η Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως (51 %) και ο συνεταιρισμός των εργαζομένων (49 %).
8. Η ναυπηγοεπισκευαστική ικανότητα των Ελληνικών Ναυπηγείων ανέρχεται σε [...] (*) GRT. Από τη χωρητικότητα αυτή, το 75 % χρησιμοποιείται για τη ναυπήγηση πολεμικών πλοίων και το 25 % για τη ναυπήγηση επιβατηγών και άλλων τύπων εμπορικών πλοίων. Κατά τα τελευταία πέντε έτη η εταιρεία δεν έχει παραδώσει κανένα επιβατηγό ή άλλο εμπορικό πλοίο αλλά στις δεξαμενές της βρίσκονται υπό κατασκευή δύο οχηματαγωγά χωρητικότητας 18 000 GRT.

(*) Επιχειρηματικό απόρρητο.

III. Περιγραφή της ενίσχυσης

9. Τα κοινοποιηθέντα μέτρα αφορούν ενίσχυση που πρόκειται να χορηγηθεί στα Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ, βάσει του νόμου αριθ. 2941/2001 (εφεξής «ο νόμος») ο οποίος (μεταξύ άλλων) ρυθμίζει θέματα της «Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ». Το ελληνικό κοινοβούλιο ψήφισε το νόμο τον Αύγουστο 2001, ο οποίος δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ της 12ης Σεπτεμβρίου 2001 και ισχύει επομένως από την ημερομηνία αυτή.
10. Ο νόμος προβλέπει διάφορα είδη μέτρων ενίσχυσης για τα Ελληνικά Ναυπηγεία.
- Διάφορα είδη κινήτρων σχετικά με την εθελούσια αποχώρηση των εργαζομένων από τα Ελληνικά Ναυπηγεία.
 - Διάταξη στην οποία ορίζεται ότι επί σειρά ετών το δημόσιο θα καλύπτει μέρος των δαπανών για συντάξεις που θα καταβάλλει στο μέλλον η εταιρεία.
 - Διάταξη για φορολογικές απαλλαγές στο πλαίσιο του συμψηφισμού ζημιών παρελθουσών χρήσεων των Ελληνικών Ναυπηγείων.

Κίνητρα για την εθελούσια αποχώρηση εργαζομένων από την εταιρεία (άρθρα 3 και 4 του νόμου)

11. Τα κίνητρα για εθελούσια αποχώρηση των εργαζομένων από την εταιρεία μπορούν να συνοψιστούν ως ακολούθως:

α) *Ειδική επιδότηση ανεργίας από τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) και αποζημίωση*

Οι εργαζόμενοι οι οποίοι εντός έξι ετών θεμελιώνουν δικαίωμα πλήρους συνταξιοδότησης μπορούν να λαμβάνουν μηνιαίο επίδομα ανεργίας ίσο με το 75 % του μηνιαίου μισθού τους. Θα λάβουν επίσης τη νόμιμη αποζημίωση για την καταγγελία της σύμβασης εργασίας προσαυξημένη κατά 70 %.

β) *Τακτική επιδότηση ανεργίας, επιδότηση αυτοαπασχόλησης, επανακατάρτιση και αποζημίωση*

Οι εργαζόμενοι που δεν συμπληρώνουν τις προϋποθέσεις του σημείου α) μπορούν να ενταχθούν στα υπάρχοντα γενικά προγράμματα τακτικής επιδότησης ανεργίας και αυτοαπασχόλησης ή επανακατάρτισης. Οι εργαζόμενοι που θα επιλέξουν την καταγγελία της σύμβασής τους προκειμένου να υπαχθούν στο εν λόγω καθεστώς θα λάβουν την προβλεπόμενη από το νόμο αποζημίωση για καταγγελία σύμβασης προσαυξημένη κατά 100 %.

γ) *Πρώρη συνταξιοδότηση για ειδικές κατηγορίες εργαζομένων και αποζημίωση*

Το καθεστώς αυτό μπορεί να εφαρμοστεί σε εργαζόμενους με βαθμό αναπηρίας άνω του 50 %, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει τα 45 έτη καθώς και σε γυναίκες υπαλλήλους που έχουν συμπληρώσει τα 44 έτη και είναι μητέρες τέκνου ηλικίας κάτω των 18 ετών. Οι εργαζόμενοι που θα επιλέξουν την καταγγελία της σύμβασης προκειμένου να υπαχθούν στο εν λόγω καθεστώς θα λάβουν την προβλεπόμενη από το νόμο αποζημίωση για καταγγελία σύμβασης εργασίας προσαυξημένη κατά 70 %.

12. Οι εργαζόμενοι υπέβαλαν ήδη τις αιτήσεις τους. Οι καταγγελίες των συμβάσεων εργασίας προγραμματίζονται να λάβουν χώρα σταδιακά μέχρι τα τέλη του 2002. Αναμένεται ότι περίπου 800 άτομα θα επωφεληθούν από τα μέτρα αυτά, η πλειονότητα των οποίων εμπίπτει στα μέτρα του παραπάνω σημείου α). Υπολογίζεται ότι μεγάλος αριθμός εργαζομένων (περίπου 50-60 % του συνόλου) θα αποχωρήσει αμέσως μετά την έγκριση των μέτρων από την Επιτροπή, ενώ οι υπόλοιποι θα αποχωρήσουν σταδιακά κατά τη διάρκεια του 2002, όταν η εταιρεία αναμένεται να ιδιωτικοποιηθεί πλήρως.

13. Σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, βάσει της ισχύουσας ελληνικής νομοθεσίας, το κόστος που θα πρέπει να αναλάβει η εταιρεία ως αποζημίωση για την καταγγελία των συμβάσεων εργασίας ανέρχεται σε τουλάχιστον 29 340 ευρώ ανά εργαζόμενο. Για τους προαναφερθέντες 800 εργαζόμενους το συνολικό κόστος θα ανέλθει σε τουλάχιστον 23 εκατ. ευρώ. Ωστόσο, το συνολικό κόστος των προαναφερόμενων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων των συνταξιοδοτικών δαπανών για τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, την επανακατάρτιση κ.λπ. θα ανέλθει σε περίπου 118 εκατ. ευρώ για το ελληνικό δημόσιο. Από το ποσό αυτό, το 75 % αφορά, σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, υπαλλήλους που εργάζονται στη ναυπήγηση πολεμικών πλοίων.

Το δημόσιο αναλαμβάνει την κάλυψη μέρους των μελλοντικών συνταξιοδοτικών δαπανών (άρθρο 5 παράγραφος 2 του νόμου)

14. Με το μέτρο αυτό το δημόσιο θα καλύψει στο μέλλον μέρος των συνταξιοδοτικών δαπανών της εταιρείας. Σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, όταν ένας εργαζόμενος αποχωρεί για συνταξιοδότηση λαμβάνει αποζημίωση συνταξιοδότησης ίση με το 40 % της αποζημίωσης λόγω καταγγελίας της σύμβασης. Σύμφωνα με την κοινοποιηθείσα διάταξη το δημόσιο θα καλύψει εν μέρει το κόστος αυτό, κατ' αναλογία του χρόνου υπηρεσίας που ο υπάλληλος εργάστηκε στα Ελληνικά Ναυπηγεία πριν από την ιδιωτικοποίησή τους, σε σύγκριση με τον αριθμό ετών που παρέμεινε εργαζόμενος στην εταιρεία μετά την ιδιωτικοποίησή της. Η διάταξη αυτή διασφαλίζει επομένως ότι μέρος αυτού του εφάπαξ κόστους θα καταβάλλεται από το δημόσιο μέχρι το 2035, όταν θα συνταξιοδοτηθεί ο τελευταίος από τους σημερινούς εργαζόμενους.

15. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των ελληνικών αρχών, το ανώτατο ύψος του ποσού αυτής της αποζημίωσης θα ανέλθει σε περίπου 7 εκατ. ευρώ, λόγω όμως του ότι ορισμένοι εργαζόμενοι δεν θα παραμείνουν μέχρι τη συνταξιοδότησή τους, το εκτιμώμενο κόστος θα είναι 4 εκατ. ευρώ. Από το ποσό αυτό το 75 % θα αφορά εργαζόμενους που απασχολούνται στην κατασκευή και εκσυγχρονισμό πολεμικών πλοίων· επομένως, οι ελληνικές αρχές εκτιμούν ότι η ενίσχυση για την κατασκευή επιβατηγών και άλλων τύπων εμπορικών πλοίων θα ανέλθει σε 1 εκατ. ευρώ.

Φοροαπαλλαγές για συμψηφισμό ζημιών παρελθουσών χρήσεων της εταιρείας (άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου)

16. Η διάταξη αυτή ορίζει ότι η εταιρεία δύναται να μετατρέψει ορισμένα αποθεματικά που απαλλάσσονται της φορολογίας σε μετοχικό κεφάλαιο χωρίς να καταβληθεί ο προβλεπόμενος από τη νομοθεσία φόρος 10 %, εφόσον τα αποθεματικά αυτά χρησιμοποιούνται για το συμψηφισμό ζημιών παρελθουσών χρήσεων. Το συνολικό ποσό των αποθεματικών αυτών φαίνεται να ανέρχεται σε 112 εκατ. ευρώ, και επομένως το ύψος της ενίσχυσης μπορεί να εκτιμηθεί σε περίπου 11,2 εκατ. ευρώ.

IV. Εκτίμηση

17. Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη μέλη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό με την ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία των Δικαστηρίων των ΕΚ, το κριτήριο του επηρεασμού των συναλλαγών πληρούται εάν η δικαιούχος επιχείρηση ασκεί οικονομική δραστηριότητα που συνεπάγεται συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.
18. Η Επιτροπή σημειώνει ότι η ναυπήγηση πλοίων είναι οικονομική δραστηριότητα που συνεπάγεται συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Επομένως, τυχόν ενίσχυση στον τομέα αυτόν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.
19. Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο ε) της συνθήκης ΕΚ, άλλες κατηγορίες ενισχύσεων που καθορίζονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία βάσει πρότασης της Επιτροπής, μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή σημειώνει ότι βάσει της παραπάνω διάταξης το Συμβούλιο εξέδωσε στις 29 Ιουνίου 1998 τον κανονισμό αριθ. (ΕΚ) 1540/98 για τους νέους κανόνες ενίσχυσης της ναυπηγικής βιομηχανίας⁽²⁾ (εφεξής «κανονισμός για τη ναυπηγική βιομηχανία»).
20. Η Επιτροπή σημειώνει ότι σύμφωνα με τον κανονισμό, με τον όρο «ναυπήγηση» νοείται η κατασκευή αυτοπροωθούμενων ποντοπόρων εμπορικών πλοίων. Η Επιτροπή σημειώνει περαιτέρω ότι τα Ελληνικά Ναυπηγεία κατασκευάζουν τέτοιου είδους πλοία και ότι επομένως πρόκειται για επιχείρηση που καλύπτεται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τη ναυπηγική βιομηχανία. Κοινοποιώντας την εν λόγω ενίσχυση, η Ελλάδα συμμορφώθηκε επομένως με την υποχρέωση κοινοποίησης που ορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού.
21. Η Επιτροπή οφείλει να εκτιμήσει τα μέτρα βάσει του κανονισμού για τη ναυπηγική βιομηχανία στο βαθμό που τα μέτρα αυτά νοθεύουν, ή απειλούν να νοθεύσουν, τον ανταγωνισμό στον τομέα της ναυπήγησης και επισκευής επιβατηγών ή εμπορικών πλοίων. Όπως προαναφέρθηκε, το 75 % των ναυπηγικών δραστηριοτήτων αφορά τη ναυπήγηση πολεμικών πλοίων και επομένως δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τη ναυπηγική βιομηχανία.

Κίνητρα για την εθελούσια αποχώρηση των εργαζομένων από την εταιρεία (άρθρα 3 και 4 του νόμου)

22. Η Επιτροπή σημειώνει ότι, σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, τα εν λόγω μέτρα δεν αφορούν εργαζόμενους που απασχολούνται στην παραγωγή τροχαίου υλικού, όπως αμαξοστοιχίες. Τα μέτρα αφορούν επομένως μόνο τα τμήματα ναυπήγησης πολεμικών και επιβατηγών ή εμπορικών πλοίων της εταιρείας.
23. Η Ελλάδα ενημέρωσε την Επιτροπή ότι το κόστος που θα πρέπει να καταβάλει το ναυπηγείο για την καταγγελία των συμβάσεων εργασίας στην Ελλάδα θα ανέλθει σε 29 350 ευρώ ανά εργαζόμενο. Δεδομένου ότι το μέτρο αποσκοπεί στην παρακίνηση των εργαζομένων να αποχωρήσουν οικειοθελώς

από την εταιρεία, αυτό σημαίνει ότι για κάθε εργαζόμενο που αποχωρεί οικειοθελώς το ναυπηγείο εξοικονομεί 29 350 ευρώ. Το ποσό αυτό πολλαπλασιάζεται επί τον αριθμό των αποχωρούντων εργαζομένων (800 άτομα), δίδει συνολικό ποσό 23 εκατ. ευρώ, το οποίο θεωρείται ενίσχυση προς το ναυπηγείο.

24. Ένα επιπλέον ερώτημα είναι εάν τα μάλλον γενναιόδωρα επιπλέον ποσά που θα λάβουν οι οικειοθελώς αποχωρούντες εργαζόμενοι μπορούν επίσης να θεωρηθούν ως ενίσχυση. Φαίνεται ότι στην παρούσα υπόθεση οι επιπλέον πληρωμές μπορούν επίσης να θεωρηθούν ως κρατική ενίσχυση προς την εταιρεία. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η αναγκαστική καταγγελία της σύμβασης τόσο μεγάλου αριθμού εργαζομένων, όπως συμβαίνει στην παρούσα περίπτωση, απαιτεί έγκριση από την κυβέρνηση, με τη δυνατότητα για την τελευταία να επιβάλει όρους πέραν των ελάχιστων που προβλέπονται από τη σχετική νομοθεσία.
25. Επιπλέον, το κόστος αυτό θα πρέπει κανονικά να επιβαρύνει την εταιρεία. Η απαλλαγή της από την υποχρέωση καταβολής αυτού του κόστους σημαίνει κανονικά αναδιάρθρωση της εταιρείας με χαμηλότερο κόστος. Μπορεί επομένως να θεωρηθεί ότι το ποσό ύψους 118 εκατ. ευρώ που θα καταβάλει το ελληνικό δημόσιο για τα μέτρα αυτά αποτελεί κρατική ενίσχυση.
26. Ωστόσο, δεδομένου ότι όπως προαναφέρθηκε το 75 % του κόστους αυτού αφορά το τμήμα κατασκευής πολεμικών πλοίων του ναυπηγείου, το ύψος της ενίσχυσης βάσει του μέτρου αυτού που εμπίπτει στον κανονισμό για τη ναυπηγική βιομηχανία ανέρχεται στο 25 % του προαναφερθέντος ποσού, δηλαδή σε 29,5 εκατ. ευρώ.
27. Το δεύτερο ζήτημα είναι εάν η ενίσχυση ύψους 29,5 εκατ. ευρώ μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά. Ο κανονισμός για τη ναυπηγική βιομηχανία ορίζει στο άρθρο 4 παράγραφος 1 ότι οι ενισχύσεις για την κάλυψη των συνήθων δαπανών που απαιτούνται για το ολικό ή μερικό κλείσιμο ναυπηγείων που ασχολούνται με τη ναυπήγηση, τη μετατροπή ή την επισκευή πλοίων μπορούν να θεωρούνται συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά όταν η προκύπτουσα μείωση του κατασκευαστικού δυναμικού είναι πραγματική και οριστική.
28. Το άρθρο 4, παράγραφος 2 του κανονισμού καθορίζει τις επιλέξιμες για την ενίσχυση δαπάνες, οι οποίες περιλαμβάνουν τα ποσά που καταβάλλονται σε εργαζόμενους που απολύονται. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5, προκειμένου να εξασφαλιστεί το οριστικό κλείσιμο για το οποίο χορηγείται η ενίσχυση, το οικείο κράτος μέλος μεριμνά ούτως ώστε οι εγκαταστάσεις που έχουν κλείσει να παραμείνουν κλειστές επί χρονικό διάστημα τουλάχιστον 10 ετών.
29. Το άρθρο 4 παράγραφος 4 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι το ποσό και η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να είναι δικαιολογημένα με βάση την έκταση του κλεισίματος για το οποίο χορηγείται, λαμβανομένων υπόψη των διαρθρωτικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η οικεία περιφέρεια. Η Επιτροπή σημειώνει ότι τα Ελληνικά Ναυπηγεία είναι εγκατεστημένα στο νομό Αττικής, η οποία είναι περιφέρεια που εμπίπτει στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ, και ότι το κόστος που πρέπει να καλυφθεί από την ενίσχυση, δηλαδή οι αποζημιώσεις για τις απολύσεις, είναι επιλέξιμο βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 2 του κανονισμού.

⁽²⁾ ΕΕ L 202 της 18.7.1998, σ. 1.

30. Όσον αφορά τη μείωση της κατασκευαστικής ικανότητας που απαιτείται ως αντιστάθμιση για τη χορήγηση της ενίσχυσης σύμφωνα με άλλες διατάξεις του άρθρου 4, η Ελλάδα δεσμεύτηκε ότι το ναυπηγείο θα μειώσει την ετήσια ικανότητά του στον τομέα των επισκευών πλοίων σε [...] εργατώρες (ο αριθμός αυτός περιλαμβάνει τόσο τους άμεσους εργαζόμενους όσο και τους εργαζόμενους βάσει συμβάσεων υπεργολαβίας) κατά τα προσεχή δέκα έτη. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ελληνικές αρχές, ο αριθμός αυτός αντιπροσωπεύει μείωση κατά 42 % σε σύγκριση με το μέσο όρο της πενταετίας ([...] εργατώρες ετησίως) για τον τομέα των επισκευών πλοίων. Επιπλέον, για να αποκλειστεί κάθε δυνατότητα στρέβλωσης της ενίσχυσης (νόμος 2941/2001), μέσω της μεταφοράς ναυπηγοεπισκευαστικής ικανότητας από τον τομέα επισκευής πλοίων στον τομέα ναυπήγησης, η ελληνική κυβέρνηση δεσμεύτηκε ότι τα Ελληνικά Ναυπηγεία δεν θα αυξήσουν την παραγωγική ικανότητα στον τομέα της ναυπήγησης επιβατηγών ή εμπορικών πλοίων κατά τα επόμενα δέκα έτη.
31. Οι περιορισμοί ικανότητας μπορούν να θεωρηθούν ως κατάλληλη αντιστάθμιση για την υπό εξέταση ενίσχυση. Η Επιτροπή θα μεριμνήσει για την τήρηση αυτών των περιορισμών ζητώντας από τις ελληνικές αρχές να διαβιβάζουν εξαμηνιαίες εκθέσεις για τις αναλαμβανόμενες δραστηριότητες ναυπήγησης και επισκευής πλοίων, διενεργώντας επιπλέον, εφόσον το κρίνει απαραίτητο, επιτόπιους ελέγχους. Μπορεί επομένως να συναχθεί το συμπέρασμα ότι με βάση τα προαναφερόμενα η ενίσχυση ύψους 29,5 εκατ. ευρώ για την εθελούσια αποχώρηση των εργαζομένων από τα Ελληνικά Ναυπηγεία πληροί τους όρους που ορίζονται στο άρθρο 4 του κανονισμού για τη ναυπηγική βιομηχανία.

Το Δημόσιο αναλαμβάνει την κάλυψη μέρους των μελλοντικών δαπανών συνταξιοδότησης (άρθρο 5 παράγραφος 2 του νόμου)

32. Το άρθρο 5 παράγραφος 2 του νόμου, το οποίο ορίζει ότι το ελληνικό δημόσιο θα καλύψει μέρος των μελλοντικών αποζημιώσεων συνταξιοδότησης για την περίοδο προ της εξαγοράς της εταιρείας από το νέο αγοραστή θεωρείται λειτουργική ενίσχυση, δεδομένου ότι απαλλάσσει την εταιρεία από συνήθεις δαπάνες για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων της.
33. Ο κανονισμός για τη ναυπηγική βιομηχανία δεν περιέχει διατάξεις σχετικά με το συμβιβασμό αυτής της ενίσχυσης. Επομένως, η Επιτροπή αμφιβάλλει για το κατά πόσον η ενίσχυση αυτή είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

Φορολογικές απαλλαγές για συμμερισμό ζημιών παρελθουσών χρήσεων της εταιρείας (άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου)

34. Το άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου αφορά τρία στοιχεία του ισολογισμού: «αφορολόγητα αποθεματικά», «έκτακτα αποθεματικά», και «ποσά προοριζόμενα για αύξηση μετοχικού κεφαλαίου». Σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, ο φορολογικός συντελεστής για την κεφαλαιοποίηση αφορολόγητων αποθεματικών από ανώνυμες εταιρείες που δεν έχουν μετοχές εισηγμένες στο χρηματιστήριο ανέρχεται σε 10 %.
35. Αυτό σημαίνει ότι ο συμμερισμός αφορολόγητων αποθεματικών με ζημίες παρελθουσών χρήσεων συνεπάγεται την εφαρμογή φορολογικού συντελεστή 10 % επί του σχετικού ποσού. Η Επιτροπή σημειώνει ότι σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές τα αφορολόγητα αποθεματικά ανέρχονται σε 112 εκατ. ευρώ. Η

Επιτροπή σημειώνει επίσης ότι ο ισολογισμός των Ελληνικών Ναυπηγείων στα τέλη του 2000 εμφάνιζε ζημίες παρελθουσών χρήσεων ύψους 190 εκατ. ευρώ. Ο συμμερισμός αποθεματικών ύψους 112 εκατ. ευρώ με αντίστοιχο ποσό ζημιών παρελθουσών χρήσεων συνεπάγεται επομένως φόρο ύψους 11,2 εκατ. ευρώ, σύμφωνα με την ισχύουσα ελληνική φορολογική νομοθεσία.

«Αφορολόγητα αποθεματικά»

36. Η Ελλάδα θεωρεί ότι η φοροαπαλλαγή μέρους των αφορολόγητων αποθεματικών των Ελληνικών Ναυπηγείων (περίπου 43 εκατ. ευρώ) δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δημιουργεί για την εταιρεία όφελος ίσο προς το 10 % των διαγραφόμενων ποσών. Ο λόγος είναι ότι ο νόμος 2367/95 για τη μερική ιδιωτικοποίηση και εξυγίανση της εταιρείας, στον οποίο στηρίχτηκε η απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή το 1997 ⁽³⁾ σχετικά με τη διαγραφή χρεών, προέβλεπε τη διαγραφή κατά 99 % όλων των υφιστάμενων υποχρεώσεων της εταιρείας. Η σχετική διάταξη εφαρμοζόταν για όλες τις υποχρεώσεις, είτε αυτές αναφέρονταν στα βιβλία της εταιρείας είτε όχι, καθώς και για εκείνες που θα δημιουργούνταν μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 1996.
37. Η Ελλάδα υποστηρίζει ότι εάν τα Ελληνικά Ναυπηγεία είχαν συμμερισθεί μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 1996 τις ζημίες παρελθουσών χρήσεων με τα αφορολόγητα αποθεματικά, ο προκύπτων φόρος 10 % για το ποσό ύψους 43 εκατ. ευρώ θα είχε δημιουργήσει φορολογική υποχρέωση που θα είχε διαγραφεί κατά 99 % βάσει του νόμου 2367/95. Οι ελληνικές αρχές υποστηρίζουν ότι η εταιρεία θα μπορούσε και σήμερα, κάνοντας χρήση αυτής της διάταξης, να προχωρήσει στις τακτοποιητικές εγγραφές. Επομένως, σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, η μόνη ωφέλεια που αποκομίζει σήμερα η εταιρεία με τον κατά 100 % συμμερισμό των αφορολόγητων αποθεματικών με τις ζημίες παρελθουσών χρήσεων ανέρχεται στο ποσό των 43 000 ευρώ (1 % του 10 % των 43 εκατ. ευρώ).
38. Η Επιτροπή επισημαίνει δύο προβλήματα στην παραπάνω επιχειρηματολογία. Πρώτον, η σχετική απόφαση της Επιτροπής του 1997 καθορίζει το ακριβές ποσό της διαγραφής χρεών που μπορούσαν να πραγματοποιήσουν τα Ελληνικά Ναυπηγεία. Εάν η Ελλάδα επιτρέπει σήμερα τη διαγραφή περαιτέρω χρεών, η πράξη αυτή δεν θα εγκριθεί από την Επιτροπή βάσει της απόφασης της Επιτροπής του 1997, καθότι θα έχει σημειωθεί υπέρβαση του ανώτατου ποσού που καθορίζεται στην εν λόγω απόφαση.
39. Δεύτερον, η απόφαση του 1997 δεν προβλέπει τη δυνατότητα καμίας περαιτέρω διαγραφής χρεών στο μέλλον, ακόμη και αν η εν λόγω διαγραφή θα αφορούσε την περίοδο πριν από τα τέλη του 1996.
40. Επομένως, η Επιτροπή, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεραίνει ότι η προτεινόμενη φοροαπαλλαγή για το συμμερισμό των εν λόγω αποθεματικών με ζημίες παρελθουσών χρήσεων ανέρχεται στο ποσό των 4,3 εκατ. ευρώ, από το οποίο επωφελείται η εταιρεία, και επομένως η φοροαπαλλαγή αυτή μπορεί να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση. Ο κανονισμός για τη ναυπηγική βιομηχανία δεν προβλέπει τέτοιου είδους ενίσχυση, και επομένως η Επιτροπή αμφιβάλλει για το κατά πόσο η ενίσχυση αυτή μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

(3) Υπόθεση C 10/94, ΕΕ C 306 της 8.10.1997, σ. 5.

41. Για το υπόλοιπο ήμισυ των «αφορολόγητων αποθεματικών», ύψους περίπου 39 εκατ. ευρώ, η Ελλάδα υποστηρίζει ότι προέρχονται από πώληση ξενοδοχείου το 1956 και απαλλάχθηκαν της φορολογίας με βάση την τότε ισχύουσα νομοθεσία. Ένα άλλο κονδύλιο ύψους 0,2 εκατ. ευρώ αφορά την έκδοση μετοχών υπέρ το άρτιο. Οι ελληνικές αρχές δεν εξήγησαν το λόγο για τον οποίο ο συμψηφισμός αυτών των ποσών με ζημιές παρελθουσών χρήσεων πρέπει να απαλλαγεί από την εφαρμογή φορολογικού συντελεστή 10 %. Η φορολογική απαλλαγή ύψους 3,9 εκατ. ευρώ όσον αφορά το προαναφερθέν ποσό φαίνεται να αποτελεί επίσης ενίσχυση, και, για τους ίδιους με τους παραπάνω λόγους, η Επιτροπή αμφιβάλλει για το κατά πόσο η ενίσχυση αυτή είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

Έκτακτα αποθεματικά

42. Όσον αφορά τα έκτακτα αποθεματικά ύψους 3,4 εκατ. ευρώ, η Ελλάδα υποστηρίζει ότι τα σχετικά ποσά φορολογήθηκαν σύμφωνα με τις τότε ισχύουσες γενικές φορολογικές διατάξεις και για το λόγο αυτό ο συμψηφισμός του εν λόγω κονδυλίου με ζημιές προηγούμενων χρήσεων δεν επιφέρει φορολογικό όφελος. Ωστόσο, η Επιτροπή σημειώνει ότι το ποσό αυτό περιλαμβάνεται στον ισολογισμό της εταιρείας και συγκεκριμένα στα αποθεματικά κεφάλαια. Η Επιτροπή θεωρεί επομένως ότι ο συμψηφισμός του ποσού αυτού με ζημιές παρελθουσών χρήσεων πρέπει επίσης να φορολογηθεί με συντελεστή 10 % σύμφωνα με τη γενική φορολογική νομοθεσία.

43. Επομένως, η φοροαπαλλαγή που σχετίζεται με τα έκτακτα αποθεματικά και η οποία ανέρχεται στο ποσό των 340 000 ευρώ, μπορεί επίσης να θεωρηθεί ενίσχυση και συνεπώς, για τους ίδιους με τους προαναφερθέντες λόγους, η Επιτροπή αμφιβάλλει για το κατά πόσο η ενίσχυση αυτή είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

Ποσά προοριζόμενα για την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου

44. Τα «ποσά προοριζόμενα για αύξηση μετοχικού κεφαλαίου» ύψους 25,6 εκατ. ευρώ αντιπροσωπεύουν, σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, το ποσό που το ελληνικό δημόσιο κατέβαλε ως αποζημίωση στα Ελληνικά Ναυπηγεία για το κόστος μείωσης του προσωπικού κατά περίπου 1 000 εργαζόμενους μεταξύ 1996 και 1997. Σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, το ποσό αυτό δεν πρέπει να φορολογηθεί εφόσον χρησιμοποιείται για το συμψηφισμό ζημιών παρελθουσών χρήσεων. Ενώ το κόστος αυτό είχε καταχωρηθεί στο λογαριασμό εξόδων της εταιρείας, αυξάνοντας τις ζημιές της, η αποζημίωση παρέμεινε καταχωρημένη στον λογαριασμό «καταθέσεις μετόχων». Επιπλέον, η Ελλάδα υποστηρίζει ότι η καταβολή του ποσού εκ μέρους του ελληνικού δημοσίου είναι σύμφωνη με την απόφαση της Επιτροπής⁽⁴⁾ του 1997 η οποία επέτρεπε τη χορήγηση επενδυτικής ενίσχυσης στα Ελληνικά Ναυπηγεία.

45. Η Επιτροπή σημειώνει ότι η ίδια δεν φαίνεται ποτέ να είχε επιτρέψει την καταβολή του εν λόγω ποσού από το ελληνικό δημόσιο στα Ελληνικά Ναυπηγεία. Η απόφαση της Επιτροπής του 1997 προβλέπει ότι η μείωση του εργατικού δυναμικού από 2 966 σε 2000 άτομα αποτελεί προϋπόθεση για έγκριση επενδυτικής ενίσχυσης αλλά η εν λόγω απόφαση δεν εγκρίνει καμία ενίσχυση για μείωση εργατικού δυναμικού.

46. Λαμβάνοντας υπόψη την παραπάνω εκτίμηση για τα ισχύοντα σήμερα κίνητρα ειλεούσιας αποχώρησης των εργαζομένων από

την εταιρεία, η Επιτροπή διερωτάται μήπως η καταβολή των 26 εκατ. ευρώ στην εταιρεία το 1997 ως αποζημίωση για την καταγγελία συμβάσεων εργασίας συνιστούσε μη κοινοποιηθείσα κρατική ενίσχυση. Επομένως, η Επιτροπή αμφιβάλλει εάν η ενίσχυση ύψους 2,56 εκατ. ευρώ υπό μορφή φοροαπαλλαγής για το συμψηφισμό του σχετικού ποσού με ζημιές παρελθουσών χρήσεων μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

Χρήση ζημιών παρελθουσών χρήσεων για σκοπούς φοροαπαλλαγής

47. Η Επιτροπή σημειώνει ότι το άρθρο 6 παράγραφος 4 του νόμου επιτρέπει τη χρήση ζημιών παρελθουσών χρήσεων για λογιστικούς σκοπούς χωρίς να καθορίζει χρονικό περιορισμό. Η Επιτροπή ζήτησε πληροφορίες για το κατά πόσο το στοιχείο αυτό προσφέρει από μόνο του πλεονέκτημα στα Ελληνικά Ναυπηγεία σε σχέση με τη γενική ελληνική φορολογική νομοθεσία. Η Ελλάδα δεν διαβίβασε στην Επιτροπή πληροφοριακά στοιχεία για το θέμα αυτό, και επομένως η Επιτροπή αμφιβάλλει επίσης για το κατά πόσο η απεριόριστη χρήση ζημιών παρελθουσών χρήσεων μπορεί να είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

V. Επίσημη καταγγελία

48. Στις 23 Μαΐου 2002 η Επιτροπή έλαβε επίσημη καταγγελία για κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε ή πρόκειται να χορηγηθεί στα Ελληνικά Ναυπηγεία. Ορισμένα σημεία αυτής της καταγγελίας αφορούν ζητήματα που συνδέονται με την παρούσα υπόθεση.

49. Η Επιτροπή ανέλυσε τους ισχυρισμούς που περιλαμβάνονται στην καταγγελία και αφορούν την ενίσχυση για μερικό κλείσιμο εγκαταστάσεων την οποία η Επιτροπή, στην παρούσα απόφαση, αποφάσισε να εγκρίνει· η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι πληροφορίες που διαβίβασε ο καταγγέλων δεν παρεμποδίζουν την έγκριση της ενίσχυσης για μερικό κλείσιμο εγκαταστάσεων.

50. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η μείωση της επισκευαστικής ικανότητας του ναυπηγείου αντικατοπτρίζεται κατάλληλα στη μείωση των εργατοωρών στον τομέα των επισκευών πλοίων, η οποία προκύπτει από τον μέσο όρο της τελευταίας πενταετίας. Η Επιτροπή σημειώνει επίσης ότι, σύμφωνα με τις ελληνικές αρχές, το 75 % του εργατικού δυναμικού που θίγεται από το μερικό κλείσιμο εγκαταστάσεων απασχολείται στον τομέα ναυπήγησης, μετασκευής ή επισκευής πολεμικών πλοίων των Ελληνικών Ναυπηγείων. Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει την έκβαση οποιασδήποτε άλλης έρευνας που η Επιτροπή ενδέχεται να διεξαγάγει βάσει της προαναφερθείσας καταγγελίας.

VI. Συμπέρασμα

51. Με βάση τις ανωτέρω εκτιμήσεις, η Επιτροπή αποφάσισε ότι η ενίσχυση ύψους 29,5 εκατ. ευρώ, μέσω της οποίας παρακινούνται οι εργαζόμενοι που απασχολούνται στο τμήμα ναυπήγησης επιβατηγών ή εμπορικών πλοίων της Α.Ε. Ελληνικά Ναυπηγεία να αποχωρήσουν οικειοθελώς από την εταιρεία, πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98 του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1998 για τους νέους κανόνες ενίσχυσης της ναυπηγικής βιομηχανίας και είναι επομένως συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.

(4) Υπόθεση N 401/97, Επιστολή προς την Ελλάδα SG(97) D/6556.

52. Επιπλέον, με βάση τις παραπάνω εκτιμήσεις, η Επιτροπή αποφάσισε να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, δυνάμει των άρθρων 6 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, για τα μέτρα με τα οποία τα Ελληνικά Ναυπηγεία απαλλάσσονται από φόρους ύψους 11,2 εκατ. ευρώ στο πλαίσιο της χρησιμοποίησης αποθεματικών και το Δημόσιο καλύπτει μέρος των μελλοντικών συνταξιοδοτικών δαπανών, ύψους 1 εκατ. ευρώ, για τους εργαζόμενους που ασχολούνται με τις εμπορικές επισκευές και κατασκευές. Η Επιτροπή αμφιβάλει για το κατά πόσο τα μέτρα αυτά συνιστούν κρατική ενίσχυση συμβιβάσιμη με τον κανονισμό για τη ναυπηγική βιομηχανία και επομένως με την κοινή αγορά.
53. Η Επιτροπή ζητεί από την Ελλάδα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της και να της διαβιβάσει μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την παραλαβή της παρούσας επιστολής κάθε χρήσιμη πληροφορία για την εκτίμηση του συμβιβάσιμου της ενίσχυσης. Καλεί τις αρχές της χώρας σας να διαβιβάσουν αμέσως αντιγραφο της παρούσας επιστολής στο δυνητικό δικαιούχο της ενίσχυσης.
54. Η Επιτροπή υπενθυμίζει στην Ελλάδα ότι το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα και παραπέμπει στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, σύμφωνα με το οποίο μπορεί να ζητηθεί η ανάκτηση κάθε παράνομης ενίσχυσης από το δικαιούχο.
55. Με την παρούσα επιστολή, η Επιτροπή προειδοποιεί την Ελλάδα ότι θα ενημερώσει τους ενδιαφερόμενους με δημοσίευση της παρούσας επιστολής και μιας περίληψής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Θα ενημερώσει επίσης τους ενδιαφερόμενους στις χώρες της ΕΖΕΣ που έχουν υπογράψει τη συμφωνία για τον ΕΟΧ με δημοσίευση σχετικής ανακοίνωσης στο συμπλήρωμα ΕΟΧ της *Επίσημης Εφημερίδας*, καθώς και την εποπτεύουσα αρχή της ΕΖΕΣ με αποστολή αντιγράφου της παρούσας επιστολής. Όλοι οι ανωτέρω ενδιαφερόμενοι θα κληθούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την ημερομηνία της σχετικής δημοσίευσης.”

Bekendmaking van een registratieaanvraag in de zin van artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen

(2002/C 186/05)

Naar de aanleiding van deze bekendmaking kan bezwaar worden aangetekend op grond van artikel 7 van genoemde verordening. Elk bezwaar tegen deze registratieaanvraag moet via de bevoegde autoriteit van een lidstaat binnen zes maanden na deze bekendmaking, worden ingediend. De bekendmaking houdt verband met de hiernavolgende gegevens, met name punt 4.6, die de reden zijn voor de registratieaanvraag in de zin van Verordening (EEG) nr. 2081/92.

VERORDENING (EEG) Nr. 2081/92 VAN DE RAAD

REGISTRATIEAANVRAAG: ARTIKEL 5

BOB () BGA (x)

Nationaal nummer van het dossier: 10/2000

1. Bevoegde diensten van de lidstaat

Naam: Ministero delle Politiche agricole e forestali

Adres: Via XX Settembre, 20, I-00187 Roma

Tel. (39-06) 481 99 68

Fax (39-06) 42 01 31 26

E-mail: qualita@politicheagricole.it

2. Aanvragende groepering

- 2.1. Naam: Coop.va Rinascita Scarl
- 2.2. Adres: Via G. Cultrone, 90, I-97019 Vittoria (RG)
- Tel. (39) 0932 99 76 11
- 2.3. Samenstelling: producenten/verwerkers (x) overig ()

3. Productcategorie: klasse 1.6 — Verse groenten en fruit — tafeldruiven

4. Overzicht van het productdossier

(samenvatting van de in artikel 4, lid 2, voorgeschreven gegevens)

4.1. Naam: Uva da tavola di Mazzarrone

4.2. Beschrijving: verse vrucht van het geslacht Vitis (L), van de volgende soorten:

- blauwe druif,
- rode druif,
- witte druif.

De belangrijkste kenmerken van tafeldruiven uit Mazzarrone zijn:

- gewicht van de tros: variërend van minimaal 350 g tot 400 g,
- gemiddeld gewicht van de bes: minimaal 3 g voor variëteiten met een kleine bes en 5 g voor variëteiten met een grote bes,
- gehalten aan oplosbare vaste stof totaal: minimaal 13,00 uitgedrukt in Brix-graden,
- kenmerken van de druivensteel: mag geen bruine verkleuringen noch symptomen van meeldauw vertonen.

4.3. Geografisch gebied: Het gebied waarin tafeldruiven uit Mazzarrone worden geteeld, ligt op de grens tussen de provincies Catania en Ragusa en omvat de gemeenten Caltagirone, Licodia Eubea en Mazzarrone in de provincie Catania en de gemeenten Acate, Chiamonte Gulfi en Comiso in de provincie Ragusa. Het grondgebied is aangegeven op een speciale kaart met een schaal van 1:25 000.

4.4. Bewijs van oorsprong: De gemeente Mazzarrone vormt de geografische en sociaal-economische kern van het gebied waarop de benaming betrekking heeft. De teelt van tafeldruiven op het grondgebied van Mazzarrone heeft een lange geschiedenis: openbare koopakten die aan het einde van de vorige eeuw en het begin van 1900 werden gesloten, bewijzen het bestaan van druivengaarden. Ook de schrijver Pastena vermeldt in zijn boek „La civiltà della vite in Sicilia” (De cultuur van de Siciliaanse druiventeelt), dat aan het einde van de vorige eeuw de productie van tafeldruiven 5 % van de totale druivenproductie van de streek „Mandamento di Clatagirone” bedroeg. In de periode tussen 1930 en 1950 werden in de eerder genoemde streken verschillende variëteiten tafeldruiven geteeld. In de jaren vijftig heeft er een aanzienlijke vernieuwing van de teelt plaatsgevonden, ten gevolge van enerzijds de ontwikkelingen op het gebied van de variëteiten en anderzijds de teelttechnieken die, naast de landhervormingen, hebben bijgedragen tot een verdere ontwikkeling van deze activiteit in de hele streek. Daarbij heeft de teelt in dit gebied een zeer gespecialiseerd karakter gekregen, doordat de landbouwers innovatieve teeltmethoden en technische middelen gingen toepassen om de rijping van de druiven te versnellen of te vertragen. De producttracering is gegarandeerd vanwege het feit dat de producenten van „tafeldruiven uit Mazzarrone” hun druivengaarden moeten laten registreren in een speciaal register dat door de controle-instantie wordt beheerd en bijgewerkt. Bovendien zijn de producenten verplicht tien dagen op voorhand de datum mee te delen waarop ze van plan zijn met de oogst te beginnen, en moeten ze aan het einde van het jaar opgeven hoeveel ze dat jaar hebben geproduceerd.

- 4.5. **Werkwijze voor het verkrijgen van het product:** De tafeldruif wordt overdekt geteeld. Voor de cultivar Cardinal wordt ook wel de teelt langs leidraden gebruikt. De dichtheid van de planten varieert van 1 100 tot 1 600 planten per hectare voor de overdekte teelt en van 1 800 tot 2 500 planten per hectare voor de teelt langs leidraden. Van alle toegepaste teelttechnieken moet met name worden genoemd het afdekken van de wijngaarden met kunststoffolie. Hierdoor kan een vervroegde rijping in de maand juni tot stand worden gebracht, maar kan de oogst ook worden uitgesteld tot het einde van de maand december. Een andere belangrijke techniek die bij de teelt wordt toegepast is de snoei, zowel winter- als zomersnoei. De zomersnoei wordt na de wintersnoei uitgevoerd met het doel een evenwicht tot stand te brengen tussen de vegetatieve fase en de reproductieve fase van de plant. Voorts wordt de kwaliteit van de productie aanzienlijk verbeterd door correctie van de vruchtvorming, uitdunning van de trossen, positieverbetering van de trossen en correctie van de trossen. De toegelaten maximale productie per hectare is 35 000 kg druiven voor overdekte gaarden en 20 000 kg per hectare bij productie langs leidraden.
- 4.6. **Verband:** De productie van tafeldruiven in het betrokken gebied heeft aanzienlijk bijgedragen aan de economische ontwikkeling en de groei van handelsactiviteiten in de regio. Van de beroepsbevolking werkt 67,7 % in en rond de landbouw, die op zijn beurt vrijwel geheel op de teelt van tafeldruiven is gericht. De productie van de „tafeldruiven uit Mazzarrone” bedraagt meer dan 90 % van de plaatselijke landbouwproductie. Dankzij de bodemgesteldheid, die bijzonder geschikt is voor de teelt van tafeldruiven, en de hoge mate van specialisatie van de teelt in dit gebied, onderscheidt het eindproduct zich van soortgelijke producten uit andere streken door zijn kwalitatieve, organoleptische en handelseigenschappen. De bodem waarop deze druif wordt geteeld is „regosol”: zanderige stenige bodems, kalkrijk en los van structuur; de bodem is niet vaak kleiig; de bodemvruchtbaarheid is behoorlijk. De tafeldruiventeelt in de streek rond Mazzarro is niet alleen in economisch opzicht van belang omdat het de belangrijkste bron van inkomsten is voor de bevolking in dat gebied, maar heeft ook een sociale en culturele dimensie. De tafeldruiventeelt is in de 19e eeuw op gang gekomen, heeft zich door de jaren heen steeds verder ontwikkeld en is steeds hechter verankerd in het dagelijks leven van die streek, en is er een integrerend vast onderdeel van gaan uitmaken. Omdat de teelt van tafeldruiven uit Mazzarrone in de loop der tijd een sterke specialisatie heeft doorgemaakt, geniet het product bekendheid op de nationale markten, die onder andere tot uitdrukking komt in de (organoleptische en commerciële) kwaliteitskenmerken van het product.
- 4.7. **Controlestructuur**
- Naam: Certiquality — Istituto di certificazione della qualità — Settore Certiagro
- Adres: Via G. Giardino, 4, I-20123 Milano.
- 4.8. **Etikettering:** Op de verpakking, die zo moet worden gesloten dat de inhoud er niet kan worden uitgehaald, of op de tros zelf moet de vermelding „Uva da tavola di Mazzarrone” voorkomen, direct gevolgd door de aanduiding van de variëteit. Direct onder dit opschrift moet de aanduiding „Indicazione Geografica Protetta” (Beschermde Geografische Aanduiding) zijn aangebracht. De verpakking moet voorzien zijn van het identificatielogo voor de geografische benaming bestaande uit verschillende grafische elementen in een ovaal veld dat met de kleur lichtblauw is omlijnd (de zee). Het ovaal bevat de omtrek van het eiland Sicilië in de kleur groen met daarin, rechts in de onderste helft van de afbeelding van het eiland, vijf gele cirkels met een goudgele omtrek die een iets grotere zesde gele cirkel, eveneens met een goudgele omtrek, omsluiten, boven in de midden van het ovaal de vermelding IGP in donkerblauw, en voorts het opschrift „uva da tavola di Mazzarrone”, dat over de omtrek van Sicilië heen is gedrukt en dat tweederde van het ovaal (het middelste en het onderste deel) beslaat.
- 4.9. **Nationale eisen:** –

EG-nummer: G/IT/00170/2000.11.17.

Datum van ontvangst van het volledige aanvraagdossier: 22 april 2002.

Inleiding van een procedure voor een tussentijdse herziening van de antidumpingmaatregelen die van toepassing zijn op bepaalde elektroplaten met georiënteerde korrel uit Rusland

(Deze tekst annuleert en vervangt de tekst gepubliceerd in Publicatieblad C 182 van 31 juli 2002, bladzijde 5)

(2002/C 186/06)

Op grond van artikel 11, lid 3, van Beschikking nr. 2277/96/EGKS van de Commissie ⁽¹⁾ werd bij de Commissie het verzoek ingediend een tussentijdse procedure in te leiden voor de eventuele herziening van bovengenoemde antidumpingmaatregelen. Dit verzoek zal, op grond van artikel 1, lid 3, van Verordening (EG) nr. 963/2002 van de Raad ⁽²⁾, behandeld worden op grond van artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad ⁽³⁾ („de basisverordening”).

1. Indiener van het verzoek

Het verzoek werd ingediend door de „Limited Liability Company VIZ-Stal” (OOO VIZ-Stal), een Russische exporteur.

Het verzoek heeft uitsluitend betrekking op een onderzoek naar dumping wat de indiener van het verzoek betreft.

2. Product

Het verzoek heeft betrekking op koudgewalste platen en banden met georiënteerde korrel van siliciumstaal (transformatorstaal) met een breedte van meer dan 500 mm, ingedeeld onder de GN-codes 7225 11 00 en 7226 11 10 („het betrokken product”). Deze GN-codes worden slechts ter informatie vermeld.

3. Thans geldende maatregelen

Momenteel is een definitief antidumpingrecht van toepassing dat bij Beschikking nr. 303/96/EGKS van de Commissie ⁽⁴⁾ werd ingesteld op bepaalde elektroplaten met georiënteerde korrel uit Rusland. Bij dezelfde beschikking werden ook verbintenissen aanvaard. Voorts werden in verband met dit product een tussentijdse herzieningsprocedure en een herzieningsprocedure bij het vervallen van de maatregelen ingeleid ⁽⁵⁾ waarvan de resultaten nog niet bekend zijn.

4. Motivering

De indiener van het verzoek heeft bewijsmateriaal voorgelegd waaruit blijkt dat het recht niet op de huidige hoogte behoeft te worden gehandhaafd om de gevolgen van dumping teniet te doen. In tegenstelling tot het oorspronkelijke onderzoek heeft de indiener van het verzoek nu stukken voorgelegd om te bewijzen dat hij aan de eisen voldoet om als een onderneming

te worden beschouwd die op marktvoorwaarden werkt. Hij heeft de dumpingmarge berekend door de normale waarde en de exportprijs, gebaseerd op zijn eigen exporttransacties, met elkaar te vergelijken. De op deze wijze berekende dumpingmarge lijkt aanzienlijk lager te zijn dan het voor heel Rusland geldende recht.

5. Procedure

Na overleg in het Raadgevend Comité is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er voldoende bewijsmateriaal is om een tussentijdse herzieningsprocedure in te leiden en zij opent derhalve, op grond van artikel 11, lid 3, van de basisverordening, een onderzoek.

Bij dit onderzoek zal worden onderzocht of de bestaande maatregelen voor de indiener van het verzoek moeten worden gehandhaafd, gewijzigd of afgeschaft.

a) Vragenlijsten

Om de informatie te verkrijgen die zij voor haar onderzoek nodig heeft, zal de Commissie de indiener van het verzoek en de Russische autoriteiten een vragenlijst toezenden. De gevraagde informatie en het bewijsmateriaal moeten binnen de onder punt 6 a) vermelde termijn door de Commissie zijn ontvangen.

b) Het schriftelijk en mondeling verstrekken van informatie

Alle belanghebbenden worden hierbij uitgenodigd hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en andere gegevens dan de antwoorden op de vragenlijst en bewijsmateriaal toe te zenden. Deze informatie en het bewijsmateriaal moeten binnen de onder punt 6 a) i) genoemde termijn door de Commissie zijn ontvangen.

Bovendien kan de Commissie de belanghebbenden horen die hierom schriftelijk verzoeken en die kunnen aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen. Dit verzoek moet binnen de in punt 6 a) ii) vermelde termijn zijn ingediend.

c) Selectie van een vergelijkbaar land met markteconomie

Indien het voor de vaststelling van de normale waarde voor Rusland nodig is gebruik te maken van gegevens in een vergelijkbaar land met markteconomie, overweegt de Commissie hiervoor Brazilië te kiezen. Op- en aanmerkingen over deze keuze moeten binnen de in punt 6 b) vermelde termijn worden ingediend.

⁽¹⁾ PB L 308 van 29.11.1996, blz. 11. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking nr. 435/2001/EGKS (PB L 63 van 3.3.2001, blz. 14).

⁽²⁾ PB L 149 van 7.6.2002, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 (PB L 257 van 11.10.2002, blz. 2).

⁽⁴⁾ PB L 42 van 20.2.1996, blz. 7.

⁽⁵⁾ De inleiding van deze procedures werd bekendgemaakt in PB C 53 van 20.2.2001, blz. 13.

d) *Status van marktgericht bedrijf*

Indien de indiener van het verzoek kan aantonen dat hij op marktvoorwaarden werkt, dat wil zeggen dat hij aan de criteria van artikel 2, lid 7, onder c), van de basisverordening voldoet, zal de normale waarde, op zijn verzoek, overeenkomstig artikel 2, lid 7, onder b), van de basisverordening worden vastgesteld. De Commissie zal het desbetreffende aanvraagformulier toezenden aan de indiener van het verzoek en de Russische autoriteiten. Het ingevulde aanvraagformulier, met bewijsmateriaal, moet binnen de onder 6 c) vermelde termijn worden ingediend.

6. Termijnen

a) *Algemene termijn*

i) Om zich aan te melden en antwoorden op de vragenlijst en andere informatie toe te zenden

Belanghebbenden die wensen dat bij het onderzoek met hun opmerkingen rekening wordt gehouden, moeten binnen 40 dagen na de bekendmaking van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, tenzij anders vermeld, contact met de Commissie opnemen, hun standpunt uiteenzetten, de antwoorden op de in punt 5 a) vermelde vragenlijst en eventuele andere gegevens doen toekomen.

ii) Om een mondeling onderhoud aan te vragen

Binnen dezelfde termijn van 40 dagen kunnen belanghebbenden ook vragen door de Commissie te worden gehoord.

b) *Bijzondere termijn voor de keuze van het derde land met markteconomie*

Partijen bij het onderzoek die opmerkingen wensen te maken over het voornemen van de Commissie, als in punt 5 c) genoemd, Brazilië te kiezen als vergelijkbaar derde land met

markteconomie voor het vaststellen van de normale waarde, dienen dit binnen tien dagen na publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* te doen.

c) *Bijzondere termijn voor het indienen van aanvragen om als marktgericht bedrijf te worden behandeld*

De in punt 5 d) bedoelde aanvraag om als marktgericht bedrijf te worden behandeld, moet, met voldoende bewijsmateriaal, binnen 21 dagen na de publicatie van dit bericht schriftelijk worden ingediend.

7. Schriftelijke opmerkingen, antwoorden op de vragenlijst en andere correspondentie

Alle opmerkingen en verzoeken moeten schriftelijk worden ingediend (niet elektronisch, tenzij anders vermeld) onder opgave van naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummer van de betrokkene.

Correspondentieadres van de Commissie

Europese Commissie
Directoraat-generaal Trade
Directoraat B
J-79 5/16
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877.

8. Medewerking

Indien belanghebbenden binnen de gestelde termijnen geen toegang geven tot de nodige informatie, deze anderszins niet verstrekken of het onderzoek ernstig belemmeren, kunnen, overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening, op grond van de beschikbare gegevens voorlopige of definitieve conclusies worden getrokken, zowel in positieve als in negatieve zin.

De Commissie kan de verstrekte informatie, indien deze onjuist of misleidend blijkt, buiten beschouwing laten en van beschikbare gegevens gebruik maken.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak COMP/M.2863 — Morgan Stanley/Olivetti/Telecom Italia/Tiglio)**

(2002/C 186/07)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 16 juli 2002 ontving de Commissie een aanmelding van een concentratievoornemen in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin is meegedeeld dat Morgan Stanley Dean Witter & Co (Morgan Stanley, Verenigd Koninkrijk) en de Olivetti/Telecom Italia Group, die onder de gezamenlijke zeggenschap staat van het Pirelliconcern en het Edizione Holding-concern (Olivetti/Telecom Italia Group, Italië), in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van genoemde verordening gezamenlijke zeggenschap verkrijgen door de verwerving van aandelen van twee nieuw gestichte vennootschappen die gemeenschappelijke ondernemingen zijn (Tiglio I/Tiglio II).

2. Deze aanmelding is onvolledig verklaard op 22 juli 2002. De betrokken ondernemingen hebben nu de vereiste nadere gegevens verstrekt. De aanmelding is volledig geworden in de zin van artikel 10, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4064/89 op 29 juli 2002. Bijgevolg is de aanmelding van kracht geworden op 29 juli 2002.

3. De bedrijfswerkzaamheden van de betrokken ondernemingen zijn:

- Morgan Stanley: internationale financiële diensten, met name effecten, investment management en kredietdiensten;
- Olivetti/Telecom Italia Group: informatietechnologie en telecomdiensten;
- Tiglio I/Tiglio II: verkoop en beheer van onroerend goed voor commercieel gebruik.

4. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.

5. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie COMP/M.2863 — Morgan Stanley/Olivetti/Telecom Italia/Tiglio, aan onderstaand adres worden gezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Directoraat B — Task force Fusiecontrole
J-70
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak COMP/M.2913 — Groupama Seguros y Reaseguros/Plus Ultra Seguros y Reaseguros)****Zaak die in aanmerking kan komen voor een vereenvoudigde procedure**

(2002/C 186/08)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 29 juli 2002 ontving de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin wordt meegedeeld dat de Spaanse onderneming Groupama Seguros y Reaseguros SA (Groupama), die deel uitmaakt van het Franse Groupama-concern, in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van genoemde verordening volledig zeggenschap verkrijgt over de Spaanse onderneming Plus Ultra, Compañía Anónima de Seguros y Reaseguros (Plus Ultra), die deel uitmaakt van de Britse groep AVIVA, door de aankoop van aandelen en activa.

2. De bedrijfswerkzaamheden van de betrokken ondernemingen zijn:

— Groupama: verlening van alle soorten verzekerings- en herverzekeringsdiensten;

— Plus Ultra: schadeverzekeringsdiensten.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden. In het licht van de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽³⁾ wordt vermeld dat deze zaak in aanmerking kan komen voor deze procedure.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie COMP/M.2913 — Groupama Seguros y Reaseguros/Plus Ultra Seguros y Reaseguros, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Directoraat B — Task force Fusiecontrole
J-70
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

⁽³⁾ PB C 217 van 29.7.2000, blz. 32.

EUROPESE INVESTERINGSBANK

RAAD VAN GOUVERNEURS

Verslag van het tijdens de jaarvergadering van 4 juni 2002 genomen besluit

VERHOOGING VAN HET KAPITAAL VAN DE BANK

(2002/C 186/09)

DE RAAD VAN GOUVERNEURS VAN DE EUROPESE INVESTERINGSBANK,

OVERWEGENDE de recente ontwikkeling van de activiteiten van de Bank en de waarschijnlijke evolutie van haar kredietverlening, in het bijzonder gezien de financieringsbehoeften van de toetredingslanden in Midden- en Oost-Europa alsmede Malta en Cyprus ter voorbereiding van hun EU-lidmaatschap, en de financiering van andere prioritaire gebieden; gezien de nieuwe taken — zoals de steun voor een op kennis gebaseerde economie — die de Bank op zich heeft genomen en die zij in de toekomst wellicht op zich zal nemen, alsook de algemene oriëntatie van haar beleid,

INGEVOLGE de artikelen 4, lid 3, en artikel 5, lid 2, van de statuten,

INGEVOLGE de algemene beginselen die aan de wetgeving van de lidstaten ten grondslag liggen,

INGEVOLGE de taak van de Bank zoals vastgelegd in artikel 267 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

GEZIEN de overwegingen van de Raad van Bewind aangaande de behoefte van de Bank aan kapitaal en eigen middelen, en de doelstelling van de Bank om de toegevoegde waarde van haar verrichtingen te maximaliseren, door in dit verband duidelijke criteria vast te stellen, en door de kredietverlening van de Bank aan grote ondernemingen die gemakkelijk toegang hebben tot de kapitaalmarkten te verminderen. Deze vermindering heeft geen invloed op de kredietverlening aan grote ondernemingen in de steungebieden. Met het oog op de uitbreiding van de Unie zal de Raad van Gouverneurs zijn standpunt ten aanzien van de kredietverlening aan grote ondernemingen, voorzover deze betrekking heeft op de nieuwe lidstaten, opnieuw bepalen,

GEZIEN de overwegingen van de Raad van Bewind aangaande de behoefte van de Bank aan kapitaal en eigen middelen, en de conclusies die tijdens de vergadering van 30 april 2002 zijn getrokken, namelijk dat het geplaatste kapitaal van de Bank tot 150 miljard EUR zou moeten worden verhoogd; dat 5% van het geplaatste kapitaal zou moeten worden gestort, hetgeen

volledig uit de aanvullende reserve van de Bank wordt gefinancierd, en dat absolute prioriteit dient te worden verleend aan het geleidelijk aanvullen van het reservefonds tot de statutair vereiste 10 % van het geplaatste kapitaal,

BESLUIT HIERBIJ TIJDENS DE JAARVERGADERING VAN 4 JUNI 2002 MET EENPARIGHEID VAN STEMMEN DAT:

1. het kapitaal van de Bank als volgt wordt verhoogd:

1.1. het door de lidstaten geplaatste kapitaal wordt met ingang van 1 januari 2003 naar evenredigheid met 50 % verhoogd van 100 000 miljoen EUR naar 150 000 miljoen EUR, en wel in onderstaande verdeling (in euro):

Duitsland	26 649 532 500
Frankrijk	26 649 532 500
Italië	26 649 532 500
Verenigd Koninkrijk	26 649 532 500
Spanje	9 795 984 000
België	7 387 065 000
Nederland	7 387 065 000
Zweden	4 900 585 500
Denemarken	3 740 283 000
Oostenrijk	3 666 973 500
Finland	2 106 816 000
Griekenland	2 003 725 500
Portugal	1 291 287 000
Ierland	935 070 000
Luxemburg	187 015 500
TOTAAL	150 000 000 000

1.2. de aanvullende reserve van de Bank wordt tot een bedrag van 3 717 059 887 EUR als vrije reserve beschouwd;

1.3. van de vrije reserve wordt 1 500 000 000 EUR in gestort kapitaal omgezet door een overboeking van de aanvullende reserve van de Bank naar haar kapitaal;

1.4. met ingang van 1 januari 2003 wordt dit kapitaal geacht deel uit te maken van het geplaatste en gestorte kapitaal, zodat het gestorte kapitaal van de Bank wordt verhoogd van 6 000 miljoen EUR naar 7 500 miljoen EUR;

1.5. van de vrije reserve zal het saldo van 2 217 059 887 EUR worden overgeboekt naar het statutaire reservefonds van de Bank.

VOORTS OVERWEGENDE DAT

in overeenstemming met artikel 4, lid 1, tweede alinea, van de statuten van de Bank, de rekeneenheid wordt gedefinieerd als de euro, de gemeenschappelijke munt van de lidstaten die deelnemen aan de derde fase van de Economische en Monetaire Unie;

DIENTENGEVOLGE

2. zullen de statuten van de Bank als volgt worden gewijzigd:

2.1. met ingang van 1 januari 2003 dient artikel 4, lid 1, eerste alinea, van de statuten van de Bank als volgt te worden gelezen:

„Het kapitaal van de Bank bedraagt eenhonderdenvijftig miljard euro, waarin door de lidstaten voor de volgende bedragen wordt deelgenomen:

Duitsland	26 649 532 500
Frankrijk	26 649 532 500
Italië	26 649 532 500
Verenigd Koninkrijk	26 649 532 500
Spanje	9 795 984 000
België	7 387 065 000
Nederland	7 387 065 000
Zweden	4 900 585 500
Denemarken	3 740 283 000
Oostenrijk	3 666 973 500
Finland	2 106 816 000
Griekenland	2 003 725 500
Portugal	1 291 287 000
Ierland	935 070 000
Luxemburg	187 015 500
TOTAAL	150 000 000 000*.

2.2. met ingang van 1 januari 2003 dient artikel 5, lid 1, van de statuten van de Bank als volgt te worden gelezen:

„Het geplaatste kapitaal wordt door de lidstaten gestort ten belope van gemiddeld 5 % van de in artikel 4, lid 1, omschreven bedragen.”.

3. Dit besluit zal in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden gepubliceerd.

De voorzitter

B. BENDTSEN

De secretaris

F. A. W. CARPENTER